

Jöhet a gólya!

Egyszer volt, hol nem volt, volt egyszer egy király és annak egy széllal bélelt fia. Állandóan lóháton járt a falvakat és elrontotta a játékát a szegény ember gyerekeinek. Ezt megalábolván az egyik visszakibált neki. Mondván: „Bármennyire gazdag is vagy, de a palotákra a gólya soha nem rak fészket, a mi viskóinkon pedig néhol kettő is van!” Ez szöget ütött a herceg fejében és arra kérte az apját, intézze el, hogy a gólya fészket rakjon az ő palotájukon is. Ám az egyik lovaglászkor megfázott, halálosan megbetegedett, de még akkor is azt kérte a királytól, legyen nekik is gólyafészük. Országos vadászat indult a gólyák után, erővel próbálták a palotára költöztetni, de nem sikerült. Az ifjú trónörökös meghalt, az apja is megöregedett és követte őt, a kastély üresen maradt. Amikor már romossá vált, a gólyák odaköltöztek és rakták a fészkeiket...

Felnőtként ha már nem is hisszük el a meséket, de alapigazságokat, gyakran tanító mivoltukat és tanulságaikat észben tartjuk, szívesen példálózunk a bennük rejlő életbölcsességekkel. Ezzel is, hogy a gólya is megválogatja fészket. Ezért sem meglepő, hogy a magyarkanizsai Széles utcán lévő, a testi és értelmi fogyatékosokat foglalkoztató Bárka napközinek otthont adó épületen már évtizedek óta állandó bútordarabként ott díszleg a fészkek, ami hazavárja a lakóját. Különösen sokat jelent ez az ott lévő gyerekeknek, akik még nyíltabb szeretettel csodálják a vándorló jövevényt, a tőlük megszokott őszinteséggel életük fontos részének tekintik. Ezért is élvez kivételes bánásmódot, de idén már veszélybe került a fészkek, ami a napközi jelképe is. Az elmúlt napok esőzése és az egy héttel ezelőtti bő széllesekkel teli időjárás megbontotta a fészket, ami széthullott. Ornitológusok tanácsolták, hogy bontsák le és mivel már ezt otthonának tekinti a gólya, nem kétséges, hogy vissza fog jönni és meg fogja újra építeni.

Az önkormányzattól azonban ígéretet kaptak, hogy egy koszorú-szerű fészkek-tányér lesz kihelyezve, amire aztán a madár pakolhat.

Hogy azonban a szétzilált fészket eltávolítsák, ügyes és állatbarát ember segítségére volt szükség. A hivatásos tűzoltó, Nagy Róbert (Kennedy) az alpinistákat megszégyenítő módon mászta a tetőt és több talicskányi fészkekmaradékot távolított el, amit aztán a Bárka védencei nagy örömmel söprögettek, várva a gólyájukat, aki minden bizonnyal nem kerüli el az épületet, főleg ha hinni lehet a meséknek. És kivételes esetekben miért is ne lehetne?

(x)